

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2233/2015
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, Лидије Ђукић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца В.К. из М., чији је пуномоћник Р.В., адвокат из Б., против тужене С.К. из Б. и ДП Р. из Б., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 618/14 од 26.06.2014. године, у седници одржаној 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 618/14 од 26.06.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 618/14 од 26.06.2014. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 46090/13 од 28.01.2014. године, ставом првим изреке одбачена је тужба, док је ставом другим изреке наложено тужиоцу да у року од 15 дана од пријема преписа решења определи вредност предмета спора према тржишној вредности непокретности која је предмет уговора чије утврђење ништавости се тужбеним захтевом тражи.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 618/14 од 26.06.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донесеног у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, у вези члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, са

применом од 31.05.2014. године), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Правноснажним решењем одбачена је тужба у овој правној ствари. Наиме, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставом који је изражен кроз раније донете одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији у овој правној ствари, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 31.12.2013. године, ради утврђења ништавости уговора о купопродаји стана. Вредност предмета спора која је означена у тужби је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правоснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП (у вези члана 13. став 2. и члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку - „Службени гласник РС“, број 55/14), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду наведено и како је побијана вредност предмета спора 10.000,00 динара, то побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**